
Препоръка 1876 (2009) Състояние на правата на човека в Европа: необходимостта от премахване на безнаказаността

Автор (и): Парламентарната асамблея

Произход - Дебат на Асамблеята на 24 юни 2009 г. (22-то заседание) (виж документ 11934, доклад на Комисията по правни въпроси и права на човека, докладчик: Г-жа D?ubler-Gmelin; Док. 11964, както и становището на комисия по равните възможности на жените и мъжете, докладчик: Г-жа ?urdov?). Текст, приет от Асамблеята на 24 юни 2009 г. (22-то заседание).

» Парламентарната асамблея, като се позовава на своята резолюция 1675 (2009) относно състоянието на правата на човека в Европа: необходимостта от премахване на безнаказаността, счита за премахването на безнаказаността на извършителите, подбудителите и организаторите на тежки нарушения на правата на човека като приоритет за действията на Съвета на Европа, относно индивидуалната справедливост, възпирането и утвърждаването на правовата държава.

» Асамблеята приветства последващите действия, които вече са посочени от Комитета на министрите в своята Препоръка 1791 (2007) относно състоянието на правата на човека и демокрацията в Европа и приканва Комитета на министрите да ускорят и засилят работата си по разработването на насоки на Съвета на Европа относно правата на човека и борбата срещу безнаказаността. Тези насоки следва да:

2.1. се изведат от съдебната практика на Европейския съд по правата на човека, от работата на Комитета на министрите относно изпълнението на решения, съответните резолюции и препоръки на Асамблеята и работата на Европейския комитет за предотвратяване на изтезанията и нечовешкото или унижително отношение или наказание, както и от работата на Организацията на обединените нации и съответните неправителствени организации в тази област;

2.2. подчертават, че държавната тайна и имунитетът не е пречка за ефективни, независими и безпристрастни разследвания на сериозни нарушения на правата на човека, включително по отношение на тайно задържане и незаконни междудържавни трансфери на лица, които се провеждат в Европа, и че отговорните лица следва да бъдат подведени под отговорност;

2.3. посочват ясно, че имунитетът на международните участници за сериозни нарушения на правата на човека, в частност нарушаване на неотменими права като правото на живот, е неприемлив;

2.4. определя мерките, които трябва да се предприемат и средствата за правна защита, достъпни на национално и международно равнище за справяне с всички форми на безнаказаност.

3. Общото събрание призовава Комитета на министрите да възложи на ad hoc Комитета за превенция и борба с насилието срещу жени и домашното насилие (CAHVIO), да гарантира, че бъдещата конвенция на Съвета на Европа ефикасно ще се бори срещу безнаказаността на извършителите на насилие, основано на пола, като най-тежките и най-разпространените форми са насилие над жени, включително домашно насилие, както и т.нар. „престъпления на честта“.

4. Що се отнася до ролята на Комитета на министрите за упражняването на надзор върху изпълнението на решенията на Европейския съд по правата на човека, Общото събрание:

4.1. приветства заетата позиция от Комитета на министрите при определяне дали е налице постоянно задължение за провеждане на ефективни разследвания, доколкото засяга процесуалните нарушения на членове 2 и 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ETS № 5);

4.2. насърчава Комитета на министрите да проучат възможността държавите да възобновят своите национални производства вследствие на решение на Европейския съд по правата на човека, намиращ вътрешните разследвания или производства за фундаментално погрешни, за да се попречи на престъпниците да бъдат освободени от наказателна отговорност по силата на правилото *ne bis in idem* (принципът „никой не може да бъде съден два пъти за едно нещо“).

5. Асамблеята кани Комитета на министрите да разгледа възможността за създаване на независим европейски комитет за разследване на сериозните обвинения за тежки и системни нарушения на правата на човека.

Index

Chapter 1	p. 1
Chapter 2	p. 3
Съдържание	p. 4